

Βαρῶσια 9 Μαΐου 1945

Σεβαστοί μου γονεῖς,

Χαρμόсуна εἶναι τα ἀγγέλματα που μας φέρνουν τες μέρες αὐτές τα αἰθέρια κύμματα.

Και το ἀγγέλμα το μεγάλο και τρανό, διασχίζει τες θάλασσες και τες στεριές και τα βουνά και τα πελάγη και ριζώνει βαθειά στην καρδιά του καθενός και την κάμνει να πάλλεται ἀπὸ ἱερό ενθουσιασμό και να δονεῖται ἀπὸ μύρια ἀπερίγραπτα και μεγαλειώδη συναίσθηματα. Και εἶναι πολὺ δικαιολογημένη αὐτή η χαρὰ γιατί σήμερα ακριβῶς μετὰ τα μεσάνυχτα θα σταματήση το κανόνι να ξερνά το θάνατο θα σταματήσουν τα σίδερα να διασχίζουν το ἀνθρώπινο σῶμα και ο ἀνθρώπος θα κληθῆ να παλέψη σε ἕνα ἀγῶνα, πιο ευγενικό, πιο ωραίο. Στον ἀγῶνα για την δημιουργία ἐνός μεταπολεμικού κόσμου, που εἶναι καλύτερος ἀπὸ τον παλιό, ἐνός κόσμου χωρίς πολέμους χωρίς αἵματα.

Μα για να κατορθώσουμε να δημιουργήσουμε τον κόσμο αὐτό πρέπει να καταλήξουμε ὅλοι οι λαοὶ σε μια πλατιά ἀλληλοκατανόηση και να συντωνίσουμε τες ἐνέργειές μας στο πεδίο αὐτό.

Ο κόσμος πρέπει να εἶναι καλύτερος.

Μα για να γίνη καλύτερος θα χρειασθῶν κόποι και βάσανα. Θα χρειασθῶν ἀγῶνες σκληροὶ, πεισματῶδεις.

Ο κόσμος με ἀγωνία ὕστερα ἀπὸ 68 ολόκληρους μήνες νοιώθει την εἰρήνη να φτερουγίζει πάνω στο μυριοκαπνισμένο ουρανὸ της Ευρώπης και διακρίνει την Θεάν ἐλευθερίαν να σκορπᾶ σε ὅλους τους λαοὺς της γῆς τα πλούσια δῶρα της.

Πλην αλοῖμονο. Ο κόσμος βλέπει στον ουρανὸ της μακρυνῆς ἀνατολῆς τα κανόνια να ετοιμάζονται για να ἀναγκάσουν την Ιαπωνία να υποταγῆ κι αὐτή. Ὅλοι στρέφονται ἐνάντια στη χώρα αὐτή και σύντομα θα της καταφέρουν το τελειωτικό πλήγμα και θα την ἀναγκάσουν να υποκίψη γιατί το κακό μπορεί να θριαμβεύσει ἀλλὰ δεν μπορεί να ἐπικρατήση.

Και το Ιαπωνικό τέρας ἀργά ἢ γρήγορα θα πνιγεί στο αἷμα του και οι λαοὶ ὅλης της γῆς θα χαρῶν τα δῶρα της ἐλευθερίας. Μα ἰδιαίτερα τα δῶρα αὐτὰ περιμένει να γευθῆ ἕνας ἄλλος λαός. Ἐνας λαός μικροσκοπικός μα μεγάλος. Ἐνας λαός που με λαχτᾶρα περιμένει τη μάνα του να τον ἀγκαλιάση. Και ο λαός αὐτός εἶναι ο μαρτυρικός λαός της μεγαλονήσου Κύπρου μας, της νήσου που ἔχει την τύχην της συνηφασμένην με την τύχην της Ελλάδος. Πονεῖ ο λαός αὐτός σαν πονεῖ η μάνα του και κάθε παλμός της εἶναι και δικός του παλμός κάθε πόθος της εἶναι και δικός του πόθος κάθε σύνθημά της εἶναι και δικό του σύνθημα.

Κάθε είναι της είναι και είναι του και κάθε δικό της είναι δικό του. Ω ναι πιος μπορεί να του αλλάξει την αγάπη του αυτή την αγάπη που απορρέει από την Εθνικότητα του; Όποιος θέλει να του την αλλάξει την αγάπη του αυτήν, την ορμή του αυτή είναι το ίδιο σαν να θέλει να του αλλάξει την Εθνικότητά του πράγμα που δεν μπορεί να γίνη ποτέ.

Ω ναι δεν μπορεί να γίνη αυτό γιατί ο λαός αυτός θα ήτο πολύ επιλήσμων του παρελθόντος του θα ήτο πολύ προδοτικός αν διεννοείτο καν τέτοιο πράγμα.

Ντροπή θα του εφώναζαν οι ακτές της Σαλαμίνας οι ακτές στες οποίες και σήμερα ακόμα αντηχούν του Ισοκράτους τα λόγια και του Τεύκρου αι αχαιί του Ονησίλλου τα πολεμιστήρια και του Κίμωνος αι προσταγαί, ντροπή θα του εφώναζαν αι αττικώταται ακτές της Πάφου και αίσχος θα έκραζε η θεά Αφροδίτη η θεά που γεννήθηκε στην Πατρίδα μας σύμφωνα με τους αρχαίους Έλληνες δείγμα κι αυτό των δεσμών της Ελλάδας με την Μάνα του κόσμου. Ντροπή θα εκραύγαζαν τα βουνά και τα λαγκάδια της Κύπρου και θα αντιχούσε απαίσιος ο αντίλαλος και θα έφτανε στα αιματοβαμμένα βουνά της Ελλάδας και θα έκαμνε τα κόκκαλα του Χριστόδουλου Σώζου και των άλλων γενναίων παλληκαριών που έπεσαν για την Μάνα Ελλάδα να τραντάζουν από ιεράν συγκίνησιν και θα εσεΐοντο τα βουνά από τον κρότον και θα ντρεπόταν η άσπλαχνη γη και τα Ελληνικά ακρογιαλία θα έτρεχαν να κρύβουν μέσα στην θάλασσαν γιατί δεν θα μπορούσαν να ανεχθούν να βλέπουν μιαν τέτοιαν κατάραν.

Μα γιατί να περνούν από το νου μας αυτά;

Είναι δικαιολογημένα άραγε τα ερωτήματά μας;

Ω ναι είναι πλέρια δικαιολογημένα γιατί η Μεγάλη Βρετανία δεν φαίνεται διατεθημένη να παραχωρήση την Κύπρο στην Ελλάδα. Και μας κάμνει να το πιστεύουμε αυτό το ότι έχουν τους Μητροπολίτες μας και τους αρχηγούς του λαού μας να σέπουνται στην εξορία και δεν τους αφήνουν να στραφούν στη χώρα τους. Και ποιοι τα κάμνουν αυτά; Αλοΐμονον. Ναι τα κάμνουν οι άνθρωποι που πολέμησαν για την λευτεριά του λαού οι άνθρωποι που ύψωσαν το ανάστημα τους μπροστά στη Χιτλερική Γερμανία για να σώσουν από τα νύχια τον κόσμο για να τον κάμουν τι; Για να κάτσουν αυτοί στο σβέρκο του και να τον απομυζούν σαν βδέλες και να του στερούν την Ελευθερία του και όλα τα αγαθά του. Αλλά "εστι δίκης οφθαλμός ος τα πανθ' ορά και ο οφθαλμός της δίκης βλέπει και τους μικρούς λαούς που ανίσχυροι αγωνίζονται όσο τους επιτρέπουν οι δυνάμεις τους για να λευτερωθούν από την σκλαβιά και να χαρούν και αυτοί τα πλούσια δώρα της μεγάλης θεάς. Και μεις οι Κύπριοι περιμένουμε με λαχτάρα την ώρα και τη στιγμή που η μαρτυρική μας μάνα θα σπάση τες βαριές τες αλυσίδες και με ένα πήδημα θα πάη να αγκαλιάση την Ελλάδα με τες άλλες Ελληνίδες.

ω θα είναι υπερόχως ωραία η στιγμή εκείνη και η μικρή μας μάνα θα ξεχάση της μητρυιάς της τες χολές και τα φάρμακια κι αγνό γάλα θα ρουβή εξ σε μανούλλας αγκαλιά.

Είθε γρήγορα να ανατείλη η μέρα αυτή. Και μεις ας εργαστούμε για την ανατολή της μέρας αυτής χωρίς να φεισθούμε καθόλου κόπων γιατί για την λεφτεριά είναι μικρή κάθε θυσία. Και μεις είμαστε σκλάβοι. Ναι σκλάβοι.

Μας κυβερνούν άνθρωποι που δεν μας αναγνωρίζουν το δικαίωμα να ονομαζόμαστε Έλληνες. Άνθρωποι που εξόρισαν τους δεσποτάδες μας και έριξαν την Εκκλησία μας σ' αυτή την αξιοθρήνητη θέση. Και είναι αυτοί οι κύριοι αίτιοι της σημερινής κατάστασης του τόπου μας, κατάστασης που δημιουργήθηκε με τα διάφορα κόμματα και τα τοιαύτα. Γιατί αν η εκκλησία ήταν γερά οργανωμένη θα κτυπούσε από την βάση της τους κομμουνιστές θα τους αφώριζε θα έπεφταν από το μάτι του λαού και κανένας δε θα μπορούσε να ξεμυτίση. Ύστερα όμως από τη δημιουργία του κομμουνιστικού ΑΚΕΛ άλλη μερίς του λαού οργανώθηκε για να την κτυπήση και έτσι βγήκαν όλα αυτά τα κόμματα. Και είναι αυτοί κυρίως υπεύθυνοι για τόσα και τόσα άλλα για τα οποία ο Ελληνικός Λαός της Κύπρου όσο μικρός κι αν είναι θα σηκώσει βαρειά και τρομερή τη φωνή για να φωνάξη ένα βαρύ κατηγορώ που αιώνια θα ντροπιάζει τους σημερινούς αγωνιστές της λευτεριάς.

Μα ας ελπίσουμε πως το ζήτημα θα κανονισθή σύμφωνα με τους πόθους του λαού μας και σύμφωνα με τις απαιτήσεις του δικαίου και της ηθικής.

Και τότε ελεύθεροι όλοι οι Έλληνες θα γιορτάσουμε τα πραγματικά ελευθέρια.

Με αγάπην και σεβασμό
Κυριάκος
9/5/45